

ת"פ 20458/08/12 - מדינת ישראל נגד פ.כ.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 20458-08-12 מדינת ישראל נ' כ'
בפני כב' השופט בכיר דניאל בארי

בעניין: מדינת ישראל
ע"י עו"ד ש' לוי

נגד
פ.כ.
ע"י עו"ד לוינסון

הכרעת דין

כ ל ל י

1. התביעה מייחסת לנאשם ארבעה אישומים שהמשותף להם הינו מערכת יחסים לא תקינה בינו לבין בת זוגו הגב' ד.מ. (להלן: "המתלוננת").
2. באישום הראשון נטען כי ביום 19.08.2012 בשעה 20:30 לערך ברחוב הנחושת בתל אביב, תקף הנאשם את המתלוננת בכך שתפס את ידיה בחוזקה ומשך אותה לכוון הרצפה. הנאשם חטף מידי המתלוננת את מכשיר הטלפון הנייד שלה ועזב את המקום.
למתלוננת נגרם שפשוף במרפק ימין ושריטה מדממת ברגלה.
3. באישום השני נטען כי כשלושה חודשים לפני האירוע שתואר לעיל, על רקע פרידתה של המתלוננת מהנאשם, במספר הזדמנויות איים הנאשם על המתלוננת בכך שאמר לה: "**כי ירצח אותה, יתעלל בה על כל חודש שהיו יחד, כי החיים שלה יגמרו**" כמו כן אמר הנאשם כי יפרסם תמונות שלהם ביחד.
4. באישום השלישי נטען כי כחודש לפני המתואר באישום השני, בצמוד לצומת גלילות, על רקע ויכוח ביניהם ניסה הנאשם לגנוב את מכשיר הטלפון הנייד של המתלוננת כשלא הצליח לעשות כן הוא תקף אותה בכך שזרק אותה לרצפה ומנע ממנה את כניסתה לרכב.

עמוד 1

5. באישום הרביעי נטען כי כחודשיים לפני האירוע המתואר באישום הראשון, הנאשם נסע אחרי רכבה של המתלוננת שנסעה לפגישה, כשהמתלוננת ירדה מרכבה, נטל הנאשם את מכשיר הטלפון הנייד שלה ומפתחות רכבה בהמשך תפס אותה ומנע ממנה לעזוב את המקום.

6. בגין כל המעשים שתוארו לעיל מייחסת התביעה לנאשם עבירה אחת של תקיפה חבלנית של בת זוג לפי סעיף 382(ג) לחוק העונשין תשל"ז - 1977 (להלן: "**החוק**") שתי עבירות של תקיפת בת זוג לפי סעיף 382(ב) לחוק, עבירת איומים לפי סעיף 192 לחוק עבירה אחת של נסיון גניבה לפי סעיפים 25 ו-384 לחוק, עבירה של גניבה לפי סעיף 384 לחוק ועבירה אחת של פגיעה בפרטיות לפי סעיף 5 לחוק הגנת הפרטיות תשמ"א - 1981.

7. לגבי האישום הראשון טען הנאשם כי אחז בידה של המתלוננת ולקח לה את הטלפון הנייד הוא כפר שברח מהמקום וציין כי רק התרחק מהמקום. הוא מסר כי החזיר את הטלפון כשהגיע לתחנתה משטרה. הוא כפר כי גרם לחבלות למתלוננת. באשר לאישום השני כפר הנאשם כי השמיע את האיומים המפורטים בכתב האישום והוסיף כי הוא והמתלוננת החליפו "**אי אילו מילים ביניהם, ובמספר מאורעות הנוגעים למערכת היחסים ביניהם ועל רקע פרידות חוזרות ונשנות**". הנאשם כפר בכל העובדות המפורטות באישום השלישי.

8. לגבי האישום הרביעי הכחיש הנאשם כי נסע אחר המתלוננת באופן הפוגע בפרטיותה וטען כי נסע אחריה על מנת לשוחח עמה. הנאשם כפר כי נטל את מפתחות רכבה ואת מכשיר הטלפון הנייד של המתלוננת. הוא גם כפר כי מנע מהמתלוננת לעזוב את המקום.

הנאשם טען טענה כללית של זוטי דברים וציין כי גם אם חלק מהדברים שנטענים בכתב האישום התרחשו מדובר בזוטי דברים הם תוצר של מערכת יחסים ארוכת שנים בין המתלוננת לנאשם:
"...מערכת יחסים מורכבת שידעה עליות ומורדות, פרידות וחזרות, במסגרתה המתלוננת איימה על הנאשם על רקע נסיונות הפסקת הקשר מצידו".

מהלך הדין

1. ראיות התביעה מבוססות בעיקרן על דברי המתלוננת. לגבי האישום הראשון קיימת עדות של עובר אורח שראה חלק מההתרחשות.

לאלה יש להוסיף את שלוש ההודאות של הנאשם בהן מודה בלא מעט מהמעשים המיוחסים לו.

2. דברי המתלוננת עשו עלי רושם אמין המתלוננת מסרה גירסה עקבית השיבה לשאלות הסניגורית על מערכת היחסים שלה עם הנאשם לרבות נסיונות הנאשם להמשיך להיות עמה בקשר גם לאחר האירוע באוגוסט 2012.

המתלוננת ציינה כי כשעתיים לפני האירוע ברכב ביום 15.8.12 העיף הנאשם את המשקפיים שלה בנוכחות בנה בין ה- 9.

פרט זה שלא הוזכר בהודעתה במשטרה אושר על ידי הנאשם בהודעתו מיום 19.8.12 שעה 23.43 - **ת/15** הוא נשאל אם חטף למתלוננת את המשקפיים והשיב "**...כן, לקחתי לה מהראש והחזרתי לה. רציתי שיהיה לי גם משהו...**" הוא ציין כי החזיר את המשקפיים, כדי לא לעשות צנה בנוכחות בנה של המתלוננת.

3. המתלוננת ציינה מספר פעמים כי הנאשם נהג לחטוף ממנה את הטלפון הנייד כדי לבדוק מסרונים שהגיעו אליה או מסיבות אחרות. בהודעתו במשטרה הנאשם אישר את רוב טענות המתלוננת לעניין חטיפת מכשיר הטלפון הנייד.

4. עדותו המהימנה של מר ליאור פלשר שנסע במקרה סמך לרכב המתלוננת ביום 19.8.12 מחזקת את דברי המתלוננת. עד זה העיד כי שמע את המתלוננת צועקת "**הוא מרביץ לי הוא רוצה לרצוח אותי**" ראה את הנאשם מושך בידה של המתלוננת. העד ראה את הדם על ידה של המתלוננת "**כשהיא אמרה לו שהיא מזמינה לו משטרה הוא לקח ממנה את הטלפון....הוא עזב עם הטלפון**".

5. גם דו"ח הפעולה שערך רס"ל מזאריב ריאד ביום 29.5.12 תומך בדברי המתלוננת שנמנעה באותו יום מלספר על כל ההתרחשות כדי לא לפגוע בנאשם. מהדו"ח ברור כי המתלוננת ביקשה לנתק יחסים עם הנאשם וביקשה שיחזיר לה את חפציה.

גירסת הנאשם

6. הנאשם מסר שלוש גרסאות במשטרה בהן הודה כמפורט לעיל ברוב הדברים המיוחסים לו. הנאשם אישר כי חטף משקפיים מהמתלוננת וכן את הנייד שלה בשני אירועים ביום 19.8.12. את המשקפיים החזיר כיוון שהאירוע היה בנוכחות בנה של המתלוננת.

הנאשם ציין כי חטף את הטלפון כדי לאלץ את המתלוננת להחזיר לו את חפציו.

בהמשך אישר הנאשם כי המתלוננת לקחה מדירתו חפצים שאת רובם היא רכשה ואף אישר כי אמר למתלוננת שישכב עם אחרות על המצעים שקנתה ותלבש תחתונים שהיא קנתה לו. הנאשם אישר כי היה מאבק ביניהם בעת נסיונו לחטוף את הנייד.

הנאשם אישר כי מנע מהמתלוננת להכנס לפגישה שקבעה וחטף לה את הנייד.

7. הנאשם אישר כי מספר פעמים תפס את המתלוננת בידה והבהיר כי הרקע לכל מעשיו הוא

"...אהבה, אכזבה, תיסכול וקנאה".

8. הנאשם אישר כי המתין מספר פעמים למתלוננת ליד ביתה ואף ישן פעם אחת ברכבו ליד בית המתלוננת. הוא אישר כי התקשר מספר פעמים לבית המתלוננת וניתק את השיחות כשבעלה ענה לטלפון.

הנאשם נשאל אם לפני כחודשיים נסע באזורי חן בעט ברכב המתלוננת וניסה לחטוף לה את הטלפון והשיב "נכון, היא קיבלה הודעה מזיו (בעלה ד.ב.) ולא רצתה להראות לו מה היה כתוב בהודעה ולכן ניסיתי לקחת את הטלפון אבל לא לקחתי...". בהמשך הודה כי בהזדמנות אחרת חטף את הנייד של המתלוננת ושלה מסרים לבעלה.

9. הנאשם ניסה לחזור בו מחלק מהדברים שהודה בהם בחקירותיו דברים אלה לא עשו עלי רושם משכנע.

בחינת הראיות וסיכום

10. הנאשם התנהג כלפי המתלוננת בצורה אובססיבית. כשהמתלוננת מסרה לו על רצונה להפרד ממנו. הוא לא השלים עם המצב שנוצר וניסה למנוע זאת. הנאשם ניסה לשלוט על מעשיה וחייה על המתלוננת וחטף מספר פעמים מידה את הטלפון הנייד שלה. איו לראות במעשיו של הנאשם זוטי דברים מדובר במספר מעשים שיש בהם עבירה. רוב המעשים ובודאי המעשים בהצטברותם אינם מהווים זוטי דברים.

11. עובדות האישום הראשון הוכחו בפני למעט השריטה המדממת ברגל. שריטה זו לא צולמה ולכן החלטתי להרשיע את הנאשם בתקיפה חבלנית של בן זוג ביחס לשפשוף במרפק ימין של המתלוננת.

באשר לאישום השני הנאשם מורשע באיומים בהקשר לאמירתו כי יפרסם תמונות אינטימיות ספציפיים נוספים ולכן עבירת האיומים תיחס לאישום לעיל.

הנאשם לא ניסה ולא גנב את הטלפון הנייד של המתלוננת. בכל המקרים שהוא חטף את הטלפון רצונו היה או ללחוץ על המתלוננת בנושאים שונים או למנוע ממנה לדבר עם המשטרה או אנשים נוספים. לא הייתה לו כוונה לשלול את החזקה על הנייד לצמיתות ועל כן הוא מזוכה מהעבירות של גניבה וניסיון גניבה שיוחסו לו בכתב האישום.

הוכחו בפניי העובדות של עבירת תקיפת בן זוג שיוחסו לנאשם באישומים השלישי והרביעי.

באשר לפגיעה בפרטיות הנסיעה הבודדת אחרי המתלוננת אינה בגדר פגיעה בפרטיות. יתכן כי לא יוחסו לנאשם מעשים נוספים בהם הודה כגון המתנה מתחת לביתה אינה ברכב ליד ביתו התקשרויות רבות לבית ועוד היה מקום להרשיעו בעבירה זו אולם משלא יוחסו לו מעשים אלה אין מקום להרשיעו בעבירה של פגיעה בפרטיות.

12. לסיכום, מורשע הנאשם בעבירה אחת של תקיפה חבלנית של בן זוג, בשתי עבירות של תקיפת בן זוג ובעבירה אחת של איומים.

ניתנה היום, ט"ז אדר תשע"ד, 16 פברואר 2014, במעמד הצדדים